

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 3T/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115010735
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7115010735.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudkyňa JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková v trestnej veci obžalovaného A. C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.8.2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. C., D.. XX.XX.XXXX S. G., H. N. G., N. Č..X,
A. N. S. Č.. XX, H.. Č.. S. S. H. S. Ú. V. Ú. G.

uznáva sa za vinného, že

v Košiciach dňa 18.10.2014 okolo 17.30 hod viedol po meste osobné motorové vozidlo zn. H. C. I.: G. XXX V. a na Americkej triede bol kontrolovaný hliadkou PZ, pričom pri kontrole dychovou skúškou o 17.36 hod mu bola nameraná hladina 0,29 mg/l etanolu v dychu a vozidlo viedol napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT 83/2013 zo dňa 25.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti

tým s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1(jedného) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov a prečítaním listinných dôkazov a dospel k nasledujúcim zisteniam:

Obžalovaný A. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 18.10.2014 vraj mal byť zastavený v Ťahanovciach pri jazde osobným motorovým vozidlom zn. H. C., čo sa však nezakladá na pravde. V kritickom čase sa nachádzal vo svojom autoservise vo S., kde boli viacerí svedkovia.

Celá udalosť okolo jeho trestného konania sa začala najprv tak, že jeho bratovi L. C. bolo zaslané z polície uznesenie, že bol zastavený policajnou hliadkou na osobnom motorovom vozidle zn. O. X, ktorého vlastníkom je ich matka. Avšak aj toto vozidlo bolo v tom čase nepojazdné ako aj H. C., I.S.-G. XXX V., ktoré bolo v autoservise vo S. rozobraté. Na otázku obhajcu, či dňa 18.10.2014 podpisoval nejaké rozhodnutie, alebo prehlásenie na polícii obžalovaný uviedol, že on nič nepodpisoval, len bol na políciu predvedený.

Svedok O. T. príslušník polície OO PZ Košice - Ťahanovce na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní a uviedol, že na dátum si už nepamätá, ale vie, že spolu so svojim kolegom boli operačným strediskom vyslaný k P. O. na Ťahanovciach, kde mal prísť muž v aute pod vplyvom alkoholu pre svoju manželku do práce. Oznamovateľkou bola kolegyňa manželky tohto muža, ktorá uviedla najprv inú značku auta, avšak keď muž na tomto aute prišiel, kolegyňa uviedla, že sa jedná o osobu, ktorá prišla na H. a ukázala na auto aj na šoféra prstom. Auto aj so šoférom bolo pristavené pred služobným vchodom do predajne pred P. O. a oni s kolegom sa postavili asi o 300 metrov ďalej pri rozostavanom kostole a videli ako vodič, teda obžalovaný C. po nastúpení manželky do auta sa pohol s vozidlom a odchádzal preč. Vzápätí nato zastavili uvedené vozidlo a vodiča požiadali o doklady totožnosti a o všetky príslušné doklady. Predložil im iba doklady od vozidla a uviedol, že ostatné doklady si zabudol doma. Keďže tieto doklady nemal u seba postupovali podľa § 18 zákona o policajnom zbore, a to kladením otázok na vzťahové údaje (rodné číslo, meno matky za slobodna, meno detí a pod.), ktoré boli súbežne lustrované prostredníctvom stálej služby na Ťahanovciach. Nakoľko hodnoverne odpovedal na všetky otázky, podrobili ho dychovej skúške, ktorá bola pozitívna a spisali správu o výsledku objasňovania priestupku, ktorá bola aj obžalovaným podpísaná.

Svedok uviedol, že sa zúčastnili spolu s kolegom aj rekognície podľa fotografií, kde ako osobu, ktorá kritického dňa viedla osobné motorové vozidlo označili obžalovaného.

Svedok W. P., príslušník polície OO PZ Košice - Ťahanovce na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako svedok O. T. a navyše uviedol, že vodičský preukaz bol obžalovanému zadržaný fiktívne, nakoľko ho nemal pri sebe. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, akým spôsobom sa prišlo nato, že osobné motorové vozidlo zn. H. neriadil L. C., ale A. C., potvrdil však to, že sa na dopravnom inšpektoráte zúčastnil rekognície, v rámci ktorej podľa fotografií opoznal osobu, ktorá skutočne riadila osobné motorové vozidlo.

Výpovede svedkov sú objektivizované prečítanými zápisnicami z prípravného konania o konfrontácii medzi nimi a v tom čase obvineným A. C.. V rámci týchto zápisníc uviedli, že sa jedná o tú osobu, ktorú spoločne s kolegom dňa 18.10.2014 v čase o 17.30 hod. v Košiciach na ul. Americká trieda zastavili pri rozostavanom kostole, pričom táto osoba viedla osobné motorové vozidlo zn. H. C. I.: G.-XXX V.

Svedkyňa O. C., manželka obžalovaného využila svoje zákonné oprávnenie podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku a odmietla k veci vypovedať.

Taktiež aj svedok L. C., brat obžalovaného využil svoje zákonné oprávnenie a odmietol ku skutku vypovedať

Svedok A. Z., ktorý bol predvolaný na návrh obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol že nie je si istý, či bol spolu s obžalovaným práve dňa 18.10.2014 ale v tom čase, mal u obžalovaného motor do vozidla O.. Na uvedené obdobie si spomína preto, lebo bol od septembra 2014 do februára 2015 práceneschopný a mal povolené vychádzky od 16.00 hod. do 18.00 hod. Za obžalovaným, ktorého pozná cca 3 roky, bol vo S. možno 3 alebo 4 krát. Nebavil sa s obžalovaným o ničom inom len o aute, o jeho problémoch s políciou nevedel

Taktiež súd oboznámil aj zápisnicu o rekognícii osoby podľa fotografií zo dňa 12.12.2014, v rámci ktorej poznávajúce osoby O. T. a W. P. opoznali obžalovaného ako osobu, ktorá viedla osobné motorové vozidlo zn. H., I. G.-XXX V., ktorá sa podrobila dychovej skúške na alkohol s pozitívnym výsledkom 0,29 mg/l alkoholu v dychu, pričom medzi fotografiami bola aj fotografia brata obžalovaného L. C.. Z oboznámenej evidenčnej karty vozidla vyplýva, že majiteľom osobného motorového vozidla značky H. C. I.: G.-XXX V. je L. C..

Zo správy o výsledku objasňovania priestupku spísanej dňa 18.10.2014 vyplýva, že v čase o 17.36 hod. na ulici Americká trieda Košice viedol osobné motorové vozidlo značky H. C. I.: G.-XXX V. L. C..

Zo zápisu o dychovej skúške vyplýva, že z výstupu dregera zo dňa 18.10.2014 o 17.45 hod. výsledok merania bol 0,29 mg/l, pričom tento zápis je podpísaný len príslušníkmi polície. Obžalovaný A. C. s v minulosti dopustil viacerých priestupkov na úseku dopravy, a to z dôvodu porušenia povinnosti vodiča - prekročenie rýchlosti.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný A. C. že bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný, pričom na tri z nich sa hľadá ako keby nebol odsúdený a ostatné odsúdenia sú majetkového charakteru, v dvoch prípadoch bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením spisov, a to Okresného súdu Košice II, sp. zn. OT 83/2013, konkrétne trestný rozkaz Okresného súdu Košice II zo dňa 25.4.2013, ktorým mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu a zároveň mu bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 2 rokov. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 25.4.2013.

Nakoľko z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný A. C. bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T 65/2014 zo dňa 12.5.2015, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 6T 172/2013 zo dňa 31.10.2013, súd oboznámil aj tento spis za účelom posúdenia, či prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, pričom zistil nasledujúce skutočnosti.

V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 6T 172/2013 bola vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 6T 172/2013 zo dňa 31.10.2013, ktorým bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 1(jedného) roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, povolená obnova konania. V rámci konania po zrušení uvedeného trestného rozkazu bol A. C. rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 6T 172/2013 zo dňa 22.5.2015 podľa § 285 písm. f) Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora. Z uvedeného dôvodu súd na odsúdenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T 65/2014 zo dňa 12.5.2015 neprihliadol.

Po takto vykonanom dokazovaní a zhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku, súd dospel k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

K takémuto záveru súd dospel na základe celého radu vykonaných dôkazov, ktoré nepochybne a priamo preukazujú dokazovanú skutočnosť, teda že obžalovaný v Košiciach dňa 18.10.2014 okolo 17.30 h viedol po meste osobné motorové vozidlo zn. H. C. I.: G. XXX V. a na Americkej triede bol kontrolovaný hliadkou PZ, pri kontrole dychovou skúškou o 17.36 h mu bola nameraná hladina 0,29 mg/l etanolu v dychu a vozidlo viedol napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT 83/2013 zo dňa 25.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov,

V tomto smere súd v prvom rade poukazuje na výpoveď svedkov O. T. a W. P., ktorí nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní zhodne uviedli, že to bol práve obžalovaný A. C., ktorý kritického dňa viedol osobné motorové vozidlo značky H. pod vplyvom alkoholu, pričom obžalovaný uviedol správne údaje svojho brata L. C.. Tvrdenia svedkov sú preukázané ďalším dôkazom a to zákonným spôsobom vykonanou rekogníciou podľa fotografií, kde boli okrem iných osôb aj fotografie obžalovaného A. C. a jeho brata L. C. a v rámci nej obžalovaného opoznali ako vodiča, ktorý viedol uvedené vozidlo pod vplyvom alkoholu.

Obrane obžalovaného spočívajúcej v tom, že sa kritického dňa a v kritickom čase nachádzal vo S. súd neuveril, nakoľko túto svoju obranu obžalovaný neuviedol spontánne, predovšetkým neoznačil ihneď osoby, s ktorými mal byť pri rozobratom osobnom motorovom vozidle prítomný. Túto svoju obranu konkrétne mená osôb uvádzal už v značnom časovom odstupe po svojej prvej spontánnej výpovedi, teda neskôr a si ju postupne pripravoval ako to vyplýva aj z oboznámeného úradného záznamu s navrhnutou svedkyňou N. L.. Túto obranu súd považuje za účelovú a vykonanú v snahe vyhnúť

sa trestnej zodpovednosti. Z uvedených dôvodov súd zamietol aj všetky ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania

Takouto výpoveďou je aj výpoveď svedka A. Z., ktorej súd taktiež neuveril. Túto výpoveď považuje súd za nevierohodnú z vyššie uvedených dôvodov a taktiež ju považuje za nekonkrétnu, nakoľko svedok A. Z. pri svojom výsluchu ani nevyvrátil a ani nepotvrdil, že kritického dňa od 16 00 hod do 18 00 hod bol vo S. u obžalovaného.

Za minimálne neobvyklé považuje súd aj to, že brat obžalovaného L. C. v rámci prebiehajúceho trestného konania odmietol výpoveď podľa § 130 ods.1 Trestného poriadku, lebo pokiaľ neriadil kritického dňa uvedené motorové vozidlo, mohol o tejto skutočnosti vypovedať. Obrana obžalovaného spočívajúca v tom že osobné motorové vozidlo zn. H. C. I.: G. XXX V. nešoféroval ani on a ani jeho brat je nelogická, nakoľko podľa názoru súdu neexistuje iná osoba ktorá by bez akéhokoľvek zaváhania odpovedala na otázky na podrobné otázky polície podľa § 18 zákona o policajnom zbore. Súd je však bez akýchkoľvek pochybností toho názoru, že to bol práve obžalovaný A. C., ktorý v Košiciach dňa 18.10.2014 okolo 17.30 hod riadil a na Americkej triede osobné motorové vozidlo zn. H. C. I.: G. XXX V. a po zastavení auta uviedol polícii nepravdivé údaje o svojej osobe. Motívom jeho protiprávneho konania bola práve snaha vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, vedomý si toho, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT 83/2013 zo dňa 25.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov a tento zákaz svojou jazdou porušil.

Po komplexnom zhodnotení takto vykonaných priamych dôkazov podporeným celým radom nepriamych dôkazov dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný svojím konaním popísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Po subjektívnej stránke sa konania dopustil formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, nakoľko spôsobom uvedeným v maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd pri rozhodovaní o uložení trestu pre obžalovaného A. C. sa dôsledne riadil vyššie uvedenými citovanými zákonnými ustanoveniami, pričom zistil jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., bol už za trestný čin odsúdený.

Z uvedeného dôvodu súd preto uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. (ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu) vo výmere 1 (jedného) roka, pretože dospel k záveru, že uloženie trestu pri dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby o jednu tretinu je dostatočne prísne a zároveň postačujúce na naplnenie účelu trestu, ktorý je v súlade s ust. § 34 Tr. zák. zabezpečenie nápravy obžalovaného, ochrany spoločnosti pred páchatelom a vyjadrenie morálneho odsúdenia spoločnosti.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.

zák. pre účely výkonu trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.